

Udvalget har fra Indenrigsministeriet faaet tilsendt en Fortegnelse over Domme, der er overgaaet enkelte af Andragerne (i alt 4), samt over Forseelsernes Art og de Tidspunkter, da de har fundet Sted. Man finder intet at erindre imod, at der gives de paagældende dansk Indfødsret. — En Oversigt over de Regler, der følges med Hensyn til Optagelse paa Indfødsretslovene af straffede Personer, er givet i Betænkningens Bilag 2.

I ganske enkelte Tilfælde (Nr. 159, 252 og 754) har Ministeriet optaget Ansøgere paa Lovforslaget, skønt de ikke har opnaaet Kommunalbestyrelsens anbefaling — det samme gælder to af dem, der foreslaas optaget ved Ændringsforslag (Bilag 1, Nr. 65 og 81). Naar Kommunalbestyrelserne i disse Tilfælde ikke har ment at kunne anbefale vedkommende Ansøgere, har det formentlig sin Grund i, at de ikke har haft fast, uafbrudt Ophold her i Landet i saa lang Tid, som det sædvanlig kræves af Indfødsretsansøgere. Udvalget finder imidlertid, som ovenfor nævnt, at det, naar der foreligger ekstraordinære Forhold, kan være forsvarligt at mildne Opholdsbetingelsen under forskellige Hensyn, og har derfor kunnet tiltræde de stillede Forslag.

Efter Udvalgets Anmodning har Indenrigsministeriet meddelt Udvalget forskellige Oplysninger vedrørende den Stilling, man har indtaget med Hensyn til Spørgsmaalet om Optagelse af Personer, hvem der forinden den almindelige Værnepligts Ophævelse i det tyske Rige har paa hvilet militære Forpligtelser, idet Ministeriet navnlig har oplyst, at det er den under 25. December 1820 afsluttede, ved Kancelliplakat af 24. Marts 1821 bekendtgjorte Konvention mellem Danmark og Preussen angaaende Regler for Udlevering af Desertører og andre undvegne værnepligtige, som har været det hidtidige Grundlag. Ministeren har i øvrigt meddelt, at man nu har gjort Skridt til at søge den omhandlede Konvention opsagt, saaledes at Hensynet til Militærpligten herefter vil kunne bortfalde.

Indenrigsministeriet har afslaaet 162 Andragender om Optagelse paa Lovforslaget. I 5 Tilfælde skyldes Afslaget, at vedkommende har Bopæl i Udlandet, i 99 Tilfælde er Grunden Opholdets Kortvarighed, i 26 Andragerens Vandel og i 30 Modtagelse af Fattighjælp. Endelig manglede der i to Tilfælde fornøden Dokumentation. — Man har ikke indenfor Udvalget fundet noget at erindre mod de skete Afslag.

Ved Ændringsforslaget under Nr. 2 har Indenrigsministeren foreslaaet at optage 94 Personer paa Lovforslaget. Det drejer sig i de fleste Tilfælde om Ansøgere, for hvem det vil have stor Betydning at faa Indfødsret saa snart som muligt, fordi dansk Indfødsret vil aabne dem Adgang f. Eks. til fast Ansættelse i Statens Tjeneste, til at erhverve Bevis som dansk Skibsfører eller til Nydelsen af Understøttelse i Henhold til Lov Nr. 740 af 1. December 1920 om midlertidig Understøttelse til militære Invalidere og saadannes efterladte. I andre Tilfælde er Ansøgerne Personer, hvis nære Slægtninge er blevet danske Statsborgere, eller som nu søger at generhverve dansk Indfødsret, som de har mistet ved Naturalisation i Udlandet (U. S. A.). Udvalget har derfor kunnet tiltræde Ændringsforslaget som Helhed, skønt Opholdsbetingelsen, som det fremgaar af de i Bilag 1 givne Oplysninger, ofte er væsentlig fraveget.

Under Nr. 3 stiller Udvalget et af Ministeren tiltraadt Ændringsforslag om Optagelse af i alt 10 Personer. Nærmere Oplysninger om disse Ansøgere er givet i Bilag 1. (Nr. 95—104).

Indenrigsministerens Ændringsforslag under Nr. 5 skyldes, at vedkommende Ansøgerinde har erhvervet dansk Indfødsret ved Ægteskab med en dansk Mand. — Ved Ændringsforslagene Nr. 4 og 6 foreslaas det at indsætte Enkerne efter to paa Lovforslaget optagne Ansøgere i de afdødes Sted.